ततस् त्यक्तकपालः सन् पितरं निजम् एव तं
गोविन्दस्वामिनं हन्तुम् उद्यतासिर् इयेष सः । 107
कपालस्फोट भोर् देव न हन्तव्यः पिता तव,
इत एहि इति तत्कालं श्मशानाद् उदभूद् वचः । 108
तच् छ्रुत्वा नाम लब्धा च कपालस्फोट इत्य् अदः
स बटुः पितरं मुक्त्वा रक्षोभूतस् तिरोदधे । 109
तत्पिता सो ऽपि गोविन्दस्वामी, हा पुत्र हा गुणिन्
हा हा विजयदत्त इति मुक्ताक्रन्दस् ततो ययौ । 110
एत्य चण्डीगृहं तच् च प्रातः पत्न्यै सुताय च
ज्यायसे ऽशोकदत्ताय यथावृत्तं शशंस सः । 111
ततस् ताभ्यां सह अभ्रविद्युदापातदारुणं
तथा शोकानलाविगम् आजगाम स तापसः । 112
यथा वाराणसीसंस्थो देवीसंदर्शनागतः
तत्र उपेत्य जनो ऽप्य् अन्यो ययौ तत्समदुःखतां । 113
तावच् च देवीपूजार्थम् आगत्य एको महाबणिक्
अपश्यद् अत्र गोविन्दस्वामिनं तं तथाविधं । 114
समुद्रदत्तनामा असाव् उपेत्य आश्वास्य तं द्विजं
तदा एव स्वं गृहं साधुर् निनाय सपरिच्छदं । 115
स्नानादिना उपचारेण तत्र च एनम् उपाचरत्,
निसर्गो ह्य् एष महतां यद् आपन्नानुकम्पनं । 116

Digitized by Google